

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ
ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Αθήνα 26 Νοεμβρίου 2008

Αριθ. Πρωτ. 4820 / Γνωμ. 12

Προς

Τον κ. Διοικητή

του Ειδικού Ψυχιατρικού Νοσοκομείου

Θεσσαλονίκης

Σχετ.: Το με αριθμό 13074/6-11-08 έγγραφό σας

Θέμα: Φύλαξη ακαταλογίστων δραστών

Σε απάντηση του παραπάνω σχετικού εγγράφου, σας γνωρίζω τα εξής:

Ι. Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 69 ΠΚ, αν κάποιος, λόγω νοσηρής διατάραξης των πνευματικών λειτουργιών του ή κωφαλαλίας, απαλλάχθηκε από τη ποινή ή τη δίωξη για κακούργημα ή πλημμέλημα, για το οποίο ο νόμος απειλεί ποινή ανώτερη από έξι μήνες, το δικαστήριο διατάσσει τη φύλαξη του σε δημόσιο θεραπευτικό κατάστημα, εφόσον κρίνει ότι είναι επικίνδυνος για τη δημόσια ασφάλεια, ενώ σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 70§1 ΠΚ για την εκτέλεση της διάταξης της απόφασης που αφορά τη φύλαξη

φροντίζει η εισαγγελική αρχή. Καθιερώνεται με την παραπάνω ρύθμιση μέτρο ασφαλείας που έχει και φυλακτικό και θεραπευτικό χαρακτήρα.

Σκοπός και κύριο χαρακτηριστικό των μέτρων ασφαλείας είναι η προφύλαξη της κοινωνίας από τον κίνδυνο, τον οποίο ενέχει η προσωπικότητα του δράστη (Γνωμ. Εισ. ΑΠ 6/1979/Ποιν.Χρον. ΚΘ' 823 επ.), ειδικά δε με το συγκεκριμένο μέτρο της φύλαξης ακαταλογίστου, επιδιώκεται, πλην της προφύλαξης, και η θεραπεία, που σύμφωνα με μία σύγχρονη αντίληψη θα πρέπει να έχει την προτεραιότητα (βλ. Μ. Μαργαρίτη, Ποιν. Κώδικας, υπ' αριθμ. 69).

II. Το πρώτο ερώτημα που διατυπώνεται στο παραπάνω σχετικό έγγραφο σας, αν δηλαδή έχετε το δικαίωμα να αρνηθείτε εισαγωγή ασθενούς, παρόλη την ύπαρξη δικαστικής απόφασης που διατάσσει τη φύλαξή του σε δημόσιο θεραπευτικό κατάστημα, λόγω πληρότητας του Τμήματος Ακαταλογίστων, έχει και κατά το παρελθόν απασχολήσει την Εισαγγελία του Αρείου Πάγου. Δεδομένου ότι δεν υπήρξε έκτοτε μεταβολή στις σχετικές νομοθετικές ρυθμίσεις προσήκει η ίδια απάντηση, ότι δηλαδή δεν ανήκει στη διακριτική ευχέρεια της διοικήσεως δημοσίου νοσηλευτικού ιδρύματος, εφόσον αυτό είναι νομίμως προορισμένο και για το σκοπό αυτό, να δεχθεί ή όχι σ' αυτό άτομο, που κρίθηκε ακαταλόγιστο, σύμφωνα με το άρθρο 69 ΠΚ, με απόφαση Δικαστηρίου ή βούλευμα Δικαστικού Συμβουλίου, την εκτέλεση των

οποίων επιμελείται ο αρμόδιος Εισαγγελέας, σύμφωνα με τα άρθρα 70§1 ΠΚ και 549 ΚΠΔ. Είναι, βεβαίως, ευνόητο ότι προϋπόθεση για την υποχρέωση αυτή είναι η δυνατότητα για την παροχή της κατάλληλης θεραπευτικής αγωγής και τη φύλαξη του «ακαταλογίστου», γιατί τότε μόνον η άρνηση εισαγωγής θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως άρνηση εφαρμογής του νόμου και να επισύρει ενδεχομένως και ποινικές συνέπειες για απείθεια (αρθρ. 169 ΠΚ) ή παράβαση καθήκοντος (αρθρ. 259 ΠΚ). (βλ. Γνωμ. Εισ. ΑΠ 1/1991).

III. Σχετικά με το δεύτερο ερώτημα, αν δηλαδή είναι δυνατή η εισαγωγή ασθενούς αυτής της κατηγορίας σε άλλο Τμήμα του Νοσοκομείου, πλην του Τμήματος Ακαταλογίστων, έχω τη γνώμη ότι προσήκει θετική απάντηση. Όπως ήδη προαναφέρω, με το μέτρο ασφαλείας του άρθρου 69 ΠΚ επιδιώκεται η θεραπεία του ακαταλογίστου δράστη και η εξασφάλιση του κοινωνικού συνόλου από ένα επικίνδυνο, λόγω της ασθενείας του, άτομο. Αν αυτοί οι δύο σκοποί μπορούν να επιτευχθούν, με αίσθημα κοινωνικής ευθύνης και κατά την έμφρονα κρίση σας, με τη νοσηλεία και φύλαξη σε άλλο ανάλογο Τμήμα του Νοσοκομείου, όπως π.χ. το Τμήμα Οξέων Περιστατικών, δεν βρίσκουμε διάταξη νόμου που να εμποδίζει τη λύση αυτή, δεδομένου ότι, σύμφωνα με το άρθρο 69 ΠΚ, το Δικαστήριο ή το Συμβούλιο περιορίζεται στο να κρίνει για την αναγκαιότητα φύλαξης σε δημόσιο θεραπευτικό κατάστημα, χωρίς να

προσδιορίζει και το συγκεκριμένο τμήμα στο οποίο θα γίνει η φύλαξη αυτή.

Ο Αντεισαγγελέας Αρείου Πάγου

Βασίλειος Μαρκής

Κοιν.: κ.κ. Εισαγγελείς Εφετών της Χώρας,
με την παράκληση να γνωστοποιήσουν
την παρούσα σε όλες τις Εισαγγελίες Πρωτοδικών
της περιφέρειάς τους

ΜΕ/